

REDAKCIJAS SLEJA

Tik steidzīgu rudeni es satieku pirmo reizi. Ir neaptverami apzināties, ka šis ir mans pēdējais gads šajā skolā, bet ir tik *forši*, ka atkal ir jauni ģimnāzisti, kuri aizpilda skolas šauros gaitenīšus ar saviem smiekliem. Ar katru gadu ģimnāzija man rada aiz-

vien lielāku māju sajūtu, visi skolas biedri šķiet jau tik zināmi un par jaunajiem es tikai priecājos.

Fukši bija viens no maniem mīļākajiem notikumiem šogad, un es zinu, ka tik aizraujoši pasākumi būs vēl daudz! Es gribētu ikvienam ieteikt iesaistīties skolas dzīvē, cik vien iespējams, jo ekskursijas, pasākumi un skolas ikdiena visvairāk paliek atmiņā. Neaizmirstiet arī par SMU (skolēnu mācību uzņēmumiem) iespēju, jo tā mani aizveda līdz pat Amerikai! Ir tik daudz iespēju, kuras ir jāizmanto, jo šis ir īstais laiks, lai apzinātos savas intereses un pilnveidotu savu personību. Plānojiet laiku gudri un palieciet zinātkāri, palīdzēsim viens otram un padarīsim skolas dzīvi foršu visiem. Lai šis gads ir mūsu labākais gads ģimnāzijā!

Foto no personīgā arhīva

Marta Marija Maltisova (12.a)

Iedvesma Rosinātavā

Par to, ka ģimnāzisti vasarā nav slinkojuši, mēs varējām pārliecināties š.g. 25.septembrī, kad visi savas pašizaugsmes un piedzīvojumu meklētāji pulcējās mūsu skolas lasītavā, lai klausītos ģimnāzistu pieredzē. Ikgadējais iedvesmas pasākums „Rosinātava” pulcēja krietnu pulciņu runātāju, kas aicināja citus būt aktīviem un informēja par dažādiem konkursiem, nometnēm un brīvā laika pavadīšanas iespējām.

Pasākumā Marta Apsīte (11.b) aizrāva klausītājus ar savu interesanto darba pieredzi Rīgas Zooloģiskajā dārzā, Marta Marija Maltisova (12.a) un es, Ralfs Bormanis (12.b), padalījāmies ar savām atmiņām un pieredzēm, apmeklējot ASV. Karīna Kalniņa (11.b) pastāstīja par Madonas novada pašvaldības dāvināto iespēju piedalīties nometnē Francijā, kamēr Līva Puķīte (12.b) iepazīstināja mūs ar saviem vasaras piedzīvojumiem, vadot

„Ērgļa spārnu” nometnes. Bet Katrīna Lukaševica (12.b) aicināja iesaistīties brīvprātīgajā darbā un izmantot iespējas, kas sniedz jaunu pieredzi.

Klausoties šos aizraujošos un uzmanību piesaistošos atmiņu stāstus, es aizdomājos par to, ka ir tik daudz iespēju, ko ikviens no mums, ikviens jauniešs varētu izmantot, tikai dažkārt mums nepietiek tam pārliecības vai arī par šīm iespējām vienkārši nezinām. Mēs varam paveikt visu, ja vien to gribam, tāpēc ir jātiecas arvien augstāk.

Foto Edvards Jermacāns
Ralfs Bormanis (12.b)

ĪSZIŅAS

- 2.septembrī norisinājās Jaunā 2019./2020. mācību gada ieskaņas pasākums. Lai izdevies un neaizmirstams šis mācību gads!
- Dzejas dienu ietvaros sadarbībā ar Madonas novada bibliotēku ģimnāzijā vienojās jaunā rakstniece Anete Felkere un dzejnieks dziesminieks Andris Akmentiņš.
- 20.septembrī visi piedalījāmies Olimpiskajā dienā, kuras devīze šogad - „Esi aktīvs, dzīvo droši! Misija ir izpildāma!”.
- 24.septembrī Skolēnu padome piedalās World CleanUp day jeb Vispasaules talkas dienā. Skolēnu padomes pārstāvji iestāda laimes koku savai nākotnei.
- 25.septembrī „Rosinātavā” skolēni dalās savos interesantajos pieredzes stāstos un iedvesmo citus!
- 19.septembrī ģimnāzistu futbola komanda ar augstiem sasniegumiem piedalās Madonas novada futbola sacensībās. Iegūta 1.vieta A grupā un 2.vieta B grupā!
- No 27.septembra līdz 3.oktobrim ģimnāzijā norisinās aizraujošā „Fukšu nedēļa”. Šī gada tēma „Cerība mirst pēdējā...”.
- Mūsu Skolotāju diena norisinās 4.oktobrī. Kamēr skolotāji bauda svētku koncertu, divas mācību stundas vada divpadsmitie. Sirsnīgi sveicieni mūsu skolotājiem!
- 11.oktobrī ar 10.a klasi tiekas jaunā rakstniece Agnese Zarāne, romāna „Slīdošās kāpnes” autore. Grāmata atrodama arī mūsu skolas bibliotēkā!
- No 21.oktobra līdz 25.oktobrim rudens brīvlaiks. Atpūties un krājiet spēkus jaunam darba cēlienam!

Marta Marija Maltisova (12.a)

Neteikt vārdu „nē”

Jauno mācību gadu uzsākam arī ar jaunu skolas prezidentu - **Roju Robertu Dzilu (11.a)**, kurš tika ievēlēts pagājušā mācību gada beigās. Veicu interviju ar Roju, lai lasītāji iepazītu stāstu, kāpēc viņš nolēma kļūt par skolas prezidentu, kā arī viņa personību tuvāk.

Kas Tevi mudināja pieteikties vēlēšanām?

Es pieteicos prezidenta vēlēšanām, jo gadu darbojos kā klases vecākais skolēnu padomē, redzēju, kā iepriekšējā prezidente veic savus pienākumus, man tas likās ļoti interesanti, gribēju to visu pieredzēt. Jāpiebilst, ka šogad arī bija mazāka konkurence nekā citus gadus. Pieteicos, lai pilnveidotu sevi, uzskatu, ka šī iespēja noderēs turpmākajai dzīvei, jo prezidenta loma iemāca būt atbildīgam, plānot laiku. Man patīk uzņemties tādas lietas, pēc tam ar tām strādāt, attīstīt. Zinu, ka šis pienākums ir radīts man, jo vienmēr esmu bijis ļoti aktīvs cilvēks, šo iespēju ļoti nopietni uztveru. Madonas Valsts ģimnāzija noteikti ir skola, kurā skolēniem tiek mācīts, kā būt līderim, pa četriem gadiem noteikti to esmu iemācījies, cenšos to pilnveidot.

Ir zināms, ka īsi pirms vēlēšanām bijī atteicies no iespējas kandidēt par prezidentu, kāpēc?

Jā, bija tāda situācija, ka divas dienas pirms vēlēšanām uzrakstīju skolotājam Ligitai, kas organizēja vēlēšanas, ka esmu izlēmis nepiedalīties, jo bija ļoti daudz darba, mācību gada beigās, tas bija mirkļa iespaids. Liels paldies skolotājam Ligitai par to, ka viņa mani iedrošināja to darīt, domāju, ka viņa kaut kādā ziņā saskatīja mani to potenciālu, kas manī ir. Novērtēju, ka neļāva man padoties, jo ir reizes, kad pirms kāda nopietna lēmuma pieņemšanas pārdomājam.

Ko skolēni var sagaidīt no Tevis kā prezidenta?

Ja skolā būs kādas mobinga izpausmes, es centīšos tās samazināt, lai padarītu mūsu skolas vidi labklājīgāku. Neapstāšos pie grūtībām, iešu uz mērķiem. Noteikti iestāšos par skolēnu viedokli, jo tas ir mans pienākums. Es domāju, ka no manis īsti neko konkrētu nevar sagaidīt, darīšu to, kas man ir jādara, to darīšu maksimāli. Ja kāds kaut ko vēlas, tad droši var griezties pie manis, ar visiem spēkiem centīšos palīdzēt.

Ko mūsu skolā vajadzētu uzlabot?

Skolā par uzlabojumiem mēs varam daudz runāt, taču ir vienkārši jādara. Ir daudz ieteikumi, kā uzlabot dažus pasākumus, ko mainīt. Uzskatu, ka ir laiks pievērst uzmanību skolēnu formas uzlabošanai, dizaina izmaiņai, ieviest jaunus formas apģērba veidus. Pie tā arī ir jāstrādā, sarunas ir iesāktas, taču nevaru solīt, ka tas izdosies.

Kādas ir Tavas intereses, hobiji, kuras lielākā daļa lasītāju par Tevi nezina?

Runājot par hobijiem, sākumskolā tas bija improvizācijas teātris, kas man šobrīd ļoti noder, kad uzstājos, veidoju runas. Diemžēl ar šo hobiju vairs nenodarbojos, jo ir savi iemesli. Cenšos savu laiku atvēlēt arī teātra izrādēm, pēdējo reizi biju uz Nacionālā teātra izrādi „Pūt, vējiņi”, kuru noteikti

visiem iesaku. Ar draugiem patīk apmeklēt dažādus kultūras pasākumus, koncertus, festivālus, lai smeltos iedvesmu. Piecus gadus esmu mācījies mākslas skolā, tāpēc man patīk viss, kas ar to saistīts. Esmu mācījies mūzikas skolā, tāpēc tā man arī ir ļoti tuva. Uzskatu, ka tas ir lielisks veids, kā cilvēkam izpaust savas emocijas, jūtas, domas. Esmu darbojies skolēnu mācību uzņēmumā, ieguvus lielisku pieredzi šajā jomā. Man ļoti patīk ceļot, iepazīt citu valstu kultūru, tāpēc katru vasaru cenšos vismaz vienu reizi iekāpt lidmašīnā, lai dotos piedzīvojumā.

Kurš ir Tavs mīļākais pasākums ģimnāzijā, kāpēc?

Noteikti Fukšu nedēļa, jo skolēni var parādīt savas radošās puses, veidojot kostīmus un priekšnesumus. Lielisks pasākums, lai klase parādītu savu „odziņu”. Fukšos esmu piedalījies divas reizes, šis tiešām ir saliedējošs, personību izzinošs pasākums.

Tavs novēlējums ģimnāzistiem jaunajā mācību gadā?

Ģimnāzisti, novēlu šogad neteikt vārdu „nē”, jo Jums patiešām ir dotas tik daudzas iespējas. Novēlu tām ļauties, norisēt, nebaidīties, prasīt atbalstu tuvajiem cilvēkiem, jo dažreiz mēs aizmirstam, ka atbalsts nav tālu jāmeklē. Iesaku cienīt vienu otru, jo cieņa ir atslēga uz labāku nākotni.

Foto no personīgā arhīva
Annija Asmus (11.b)

Kā klājas 2019.gada absolventiem

Sākoties jaunajam mācību gadam, mācības ir uzsākušas daudz jauni skolēni, taču mēs nedrīkstam aizmirst bijušos ģimnāzistus – absolventus! Noskaidrojām, kā viņiem klājas un uz kuru pusi iesākuši dzīvē virzīties.

Anete Šķele: „Studēju Rīgas Stradiņa universitātes Rehabilitācijas fakultātes audiologopēdu programmā. Savu ceļu bija grūti izvēlēties, patiesībā 2.septembrī uz turieni gāju ar milzīgu skepsi, jo tas nebija tas, ko biju plānojusi studēt, taču izrādās, ka (kā pagaidām šķiet) tāpat vienmēr nonāc tur, kur tev vienkārši ir jānonāk. Mana dzīve nav ļoti mainījusies, vienīgi - esmu sākusi iet gulēt krietni agrāk, jo, atšķirībā no pagājušā gada, uz skolu nav jābrauc tikai 5 minūtes. Tagadējiem ģimnāzistiem es novēlu neuztraukties un nedusmoties uz sevi par lietām, ko tāpat nevari mainīt - bieži vien tas, ko mēs sākotnēji vismazāk gribam, izrādās tas, ko esam visvairāk gribējuši.”

Rasa Patrīcija Mailīte: „Es studēju Starptautiskajā Kosmetoloģijas koledža programmā „Estētiskā kosmetoloģija”. Man bija grūti izdomāt, kur studēt, jo manas domas par nākotnes profesiju ļoti daudz mainījās laika gaitā, tāpēc bija grūti izlemt to īsto. „Lēkāju” pa dažādām izvēlēm - psihologs, žurnālists, treneris, stjuarts. Bet tad īsi arī pirms izlaiduma izvēlējos šo virzienu, jo tas man tomēr likās sirdij tuvāks un gribējās uzzināt vairāk par skaistumkopšanu profesionālā līmenī. Mana dzīve ļoti izmainījies nav, viss ir tāpat kā vidusskolā - lekcijas, kuru apmeklējums ir obligāts, kontroldarbi. Sākumā bija grūti, jo esmu iemesta pilnīgi svešā vidē un apkārtnē svešas sejas, bet pie tā visa ātri pieradu, jo kursā meitenes ir ļoti atvērtas un visas draudzīgas. Ģimnāzistiem noteikti iesaku izvēlēties to, kas patiešām patīk, lai uz skolu ir prieks iet. Kā arī izvēlēties studijas pēc sava prāta, neko saka vecāki vai kas liekas pelnošāks darbs, jo beigās tu pats būsī tā

darba darītājs.”

Raivo Aizstrauts: „Pašlaik studēju RTU Būvziniecerijas fakultātē. Man bija sarežģīti saprast, ko vēlos darīt, bet, kad jau izvēlējos tieši šo studēt, tad visu laiku domāju, vai tā būs īstā nākotnes profesija. Pagaidām nenožēloju. Pagaidām nekas daudz nav mainījies, bet ir daudz laboratorijas darbu un kontroldarbu un katru dienu ļoti daudz jāmacās. Kopumā viss ir tas pats, tikai cita vide, citi cilvēki un patsniedzēji. Ģimnāzistiem es noteikti vēlos ieteikt ļoti mācīties, kā arī atpūsties pirms augstskolas dzīves, jo brīvā laikā būs daudz mazāk, nekā iepriekš. Protams, tiem, kas vēlas doties uz RTU, iesaku mācīties matemātiku un fiziku, jo bez tās neizdzīvosiet. Kā arī novēlu 12.klasēm kārtīgi sagatavoties eksāmeniem, lai visiem būtu veiksmīgi panākumi!”

Uvis Andriksons: „Šobrīd studēju Latvijas Lauksaimniecības universitātē, Lauksaimniecības fakultātē par agronomu ar ievirzi laukokopībā. Savu ceļu izvēlēties nebija grūti, jo es jau astotajā klasē skaidri zināju, ka pēc pamatskolas došos mācīties uz Madonas Valsts ģimnāziju un pēc tam uz LLU. Vai dzīve ir izmainījusies – es teiktu, jā, bet ne ļoti, jo tāpat kā ģimnāzijā, kad skola nebija pāris soļu attālumā no mājas, tā arī tagad. Tikai šobrīd attālums ir piecas reizes lielāks. Tagad vairs nevar katru dienu aizbraukt mājās un no rīta braukt atpakaļ, jo tas nav ne finansiāli izdevīgi, ne arī laika ziņā. Ģimnāzistiem ieteiktu izmantot visas izdevības, kurās jebkādā mērā var sevi pilnveidot, piedalīties dažādos interesantos pasākumos, protams, iegūt pēc iespējas jaunus kontaktus ar dažādu jomu pārstāvjiem.”

Ance Ludborža (12.a)
Marta Marija Maltisova (12.a)

Uzdrīkstēties un piedzīvot

Ralfs Bormanis no 12.b klases pavasarī devās uz izstādi „Skola 2019” Rīgā. Tur viņš iepazinās ar informāciju par BAFF jeb Baltijas- Amerikas brīvības fondu un tā piedāvātajām programmām. Viena no tām bija Līderības Akadēmija, kas paredzēta 11.klašu Baltijas valstu skolēniem un dod iespēju vienu mēnesi pavadīt ASV. Līderības Akadēmija ir konkursa programma vidusskolas 11.klašu skolēniem, kuriem piemīt līdera īpašības - entuziasms, drosme, mērķtiecība. Palīdzot izstrādāt katram savu projekta ideju, iesaistītie skolotāji no ASV veicinās interesi par uzņēmējdarbību, iedvesmos un iedrošinās jauniešus realizēt savu līdera potenciālu. Uz sarunu aicināju **Ralfu**, lai noskaidrotu viņa pieredzi Līderības Akadēmijā.

Kā var pieteikties Līderības Akadēmijai?

Ir jāseko informācijai BAFF mājaslapā. Konkurss sastāv no vairākām kārtām. 1.kārta sastāv no 5 esejām, kuras jāraksta angļu valodā, kā arī tiks vērtētas 10. un 11.klases pirmā pusgada atzīmes. Ja tiks izturēta 1.kārta, kurā šogad no 1500 pieteikumiem tika izsijāti 100 labākie, jūs tiksiet uzaicināti uz interviju klātienē Rīgā, kā arī būs vajadzīga jūsu angļu valodas skolotāja rekomendācija, par ko man liels paldies jāsakā skolotājai Ārijai Fārtei. Galu galā 40 vismērķtiecīgākie un atbilstošākie jaunieši tiks apstiprināti programmai. Kopumā konkurss notika pilnus 2 mēnešus, kas ir salīdzinoši ātri.

Kā sākās Tavs piedzīvojums Amerikā?

Ceļojums sākās 7.jūlijā. Mēs no Rīgas lidostas lidojām uz Frankfurti, tad pārsēdāmies lidmašīnā uz Bostonu. Bijām ļoti pārguruši. Pirmās 3 nedēļas mēs pavadījām Meinas štatā, ASV pašos ZA. Savas dienas pavadījām Jaunanglijas Universitātes studentu pilsētīnā, kas bija vienkārši lieliska vieta, ar jaunām ēkām pašā okeāna krastā. Katru dienu gājām tur peldēties. Mācīšanās mums notika universitātes klasēs, taču viss bija ļoti nepieņemamā formātā- vielu apguvām caur reālu darbošanos, spēlēm un pat reālu biznesa ideju veidošanu. Tomēr arī ārpus stundām garlaicīgi nebija. Brīvdienās devāmies ekskursijās un pārgājienos, *kajakojām*. Apmeklēju savu pirmo beisbola spēli, kas patiešībā ir daudz interesantāks sports, nekā tas sākotnēji var šķist. Devāmies arī tālākā ekskursijā uz dažādām pilsētām, kā Frīportu un Bostonu.

Ko Jūs darījāt universitātē?

Mums bija uzdevums pa 3 nedēļām izveidot un attīstīt savu biznesa ideju. Mūs iedalīja komandās pa 5 cilvēki un bija jāizveido ēdināšanas uzņēmuma ideja. Mēs izdomājām restorā-

nu, kurš bija apvienots ar izlaušanās istabu. Ieguvām 3.vietu, kas bija salīdzinoši augsts vērtējums. BAFF par sekmīgu apmācību beigšanu dāvināja 1 ekskursijas nedēļu, kas bija pēdējā Amerikā.

Ko darījāt ekskursiju nedēļā?

Visaizraujošākā ceļojuma daļa, protams, bija ekskursiju nedēļa. 3 dienas Ņujorkā un 3 Vašingtonā bija manu sapņu piepildījums- apmeklējām Brīvības statuju, staigājām pa Manhetenu, dzīvojām divus blokus no *Taimskvēra*. Apmeklējām ANO mītni. Pabijām Centrālparkā un Trampa tornī. Uzbraucām *Empire state building* augšējā skatu platformā. Vašingtonā apmeklējām neskaitāmus muzejus, Linkolna un 2.pasaules kara memoriālus. Nofotografējāmies blakus Baltajam namam un pat pagājām garām Mongolijas premjerministram ASV Kapitolijā.

Kādas sajūtas pēc šī lieliskā piedzīvojuma?

Šis bija mans laimīgākais mēnesis. Es priecājos, ka nepadevos pašā sākumā. Svārstijos starp to, vai pieteikties vai nē, apšaubīju savas spējas tam, vai es būtu pietiekami labs. Mani ļoti uzmundrināja klasesbiedri, arī skolotāji. Darba bija ļoti daudz. Dažas negulētas nakts beigās atmaksājās, esmu ļoti gandarīts par to, ko es ieguvu šajā braucienā. Programmas laikā es piedzīvoju neticamo, tika apskatītas vietas, kuras iepriekš bija redzētas vien televizoru un datoru ekrānos. Iepazinu amerikāņu kultūru un tradīcijas, taču, manuprāt, vissvarīgākais, ko es ieguvu, ir draugi. Esmu pārliecināts, ka šie kontakti man paliks uz mūžu. Es iesaku katram pamēģināt piedalīties šajā lieliskajā konkursā.

Foto no personīgā arhīva
Paula Krista Pauere (11.a)

Dzejnieks Andris Akmentiņš ģimnāzijā

Iespēja gūt iedvesmu un jaunas atziņu vēsmas jauniešiem, kas vēlas rakstīt radošus, domu pasaules izklāstošus darbus, visraksturīgāk rodas, satiekot tajā jomā pieredzējušas personības. Šoreiz skolēnus uzrunāja neapšaubāmi humoristiskais un savā domu pasaulē atvērtais **dzejnieks Andris Akmentiņš**. Viņš skolā viesojās Dzejas dienu pasākumu ietvaros.

- Lai spētu radoši domāt, jāliek malā skepse un nepieciešama ir brīvība un ļaušanās, - saka dzejnieks. - Dzeja ir tikai vārdi un, savā ziņā, nekas īpašs, tomēr šiem vārdiem piemīt milzu enerģija. Andris Akmentiņš savā stāstījumā pauda pretstatu starp stereotipiskajiem uzskatiem gan par pašu dzeju, gan Dzejas dienām un jaunības dzīvi ar skatījumu uz šiem visiem elementiem, kas spēj pārvērst vienmuļos un neieinteresētos iespaidus par citādiem, neuzspiestiem un garīgi zīmīgiem.

Uz jautājumu, kā uzsākt rakstīt dzeju, Andris Akmentiņš saka: „Jāsāk ar mehānisko rakstīšanu, bez domāšanas. Galvenais nedrīkst apstāties, jāraksta pilnīgi viss, kaut vai galīgākās mulķības. Pēc 5-10 minūtēm rodas domu plūsma, rets ir stāvoklis, kad ir „tukša galva un nav intelektuālā trokšņa”. Un jūs vēl esat jauni, visā piemīt pirmreizības sajūta.”

Ar šādiem vārdiem dzejnieks vairākkārt uzsver to, ka dzejai piemīt sava veida maģija, kurā noder spēcīgas emocijas un domu konflikti, kas papildināts ar skaistu valodu.

Tomēr, dzejnieks uzsver faktu, ka mūsdienu pasaule ir pārpildīta un izmētāta ar pārprodukcijas, daudz viduvēju un dažbrīd seklu dzejoļu. „Dažreiz tās dogmas spēj radīt dzejoļus, tomēr labāk no tādām izvairīties. Tikmēr, kamēr nav noticis pārpasaulīgs domu sprādziens, labāk nogaidīt, līdz spēsi dot savu maksimumu. Šajā jomā dažbrīd labāk ir paklusēt.”

Dzejnieks, kuram pieder tāds domu grauds kā „bez humora esam nolemti ļoti drūmai eksistencei” un, kurš vēl nesen smējies- „izrādās esmu romānspējīgs” sarakstījis pēdējo gadu vienus no populārākajiem darbiem latviešu literatūrā. Bez apjomīgā dzejoļu saraksta, viens no tiem ir romāns „Skolotāji”, kurš, izmantojot karstuma un aukstuma metaforu, piedāvā trāpīgu 50.-60. gadu vērojumu cauri realistikiem vēstījumiem lauku skolas un skolotāju dzīvē. Romāns domāts gan jauniešiem, gan pieaugušajiem, un ieteicams visiem iedvesmotajiem, un „rakstīt-gribētājiem”.

Keitija Nikola Niedra (11.b)

SMU „Karika” iekaro Ameriku

Katram ģimnāzistam šī vasara ir bijusi pilna ar notikumiem. Arī pagājušā gada SMU „Karika”, kas ražoja melnos ķiplokus, šī vasara bija īpaša. Kamēr daži izbaudīja pirmo darba pieredzi vai vienkārši atpūtās un krāja spēkus jaunajam mācību gadam, **Marta Marija Maltisova (12.a)**, **Guna Pūce (12.b)** un **Egils Grudulis (11.a)** kopā ar skolasbiedriem Ivetu Vabuli jūlijā izbaudīja nedēļu ilgu programmu Sietlā, ASV. Lai uzzinātu, kā mūsu ģimnāzistiem klājās otrā pasaules pusē, uzaicinājām viņus atbildēt uz dažiem jautājumiem.

Kā ieguvāt iespēju doties šajā pieredzes apmaiņas programmā?

Marta: Iespēju piedalīties ieguvām, uzvarot Start Strong 3+3 konkursā, kas pamatā ir ASV vēstniecības organizēts konkurss vidusskolēniem, kur trīs meistarklašu garumā tika attīstītas mūsu uzstāšanās, pārdošanas prasmes, stiprināta komandas saliedētība. Konkursa laikā iemācījāmies daudz jaunu prasmju, un šis ceļojums uz ASV bija vēl viens ieguvums, kas, jāatzīst, bija ļoti negaidīts.

Ko darījāt visas nedēļas garumā?

Marta: Mums bija katru dienu strikts plāns, dienas bija pārpildītas, bet neregulāri aizraujošas. Paralēli uzņēmumu apmeklēšanai, dzīvojam 3 dienas katrs savā viesģimenē un tad jau 4 dienas kopmītņos. Iepazīnām viens otru un trenējām savas prasmes saziņā ar citiem, kā arī klausījāmies daudzus iedvesmas stāstus.

Guna: Ir grūti pastāstīt par to, ko darījām visas nedēļas garumā, jo mūsu grafiks bija ļoti saspringts. Bijām dažādās vizītēs pie uzņēmumiem, apskatījām pilsētu, pavadījām laiku ar viesģimenēm, strādājām brīvprātīgo darbu, kas ir īpaši populārs veids Amerikā, kā palīdzēt sabiedrībai, izbaudījām Sietlas burvību un cilvēkus. Aizvadījām dažādas tikšanās Vašingtonas Universitātē.

Egils: Mēs bijām dažādu organizāciju vizītēs. Nedēļa ļoti ātri pagāja, jo mēs visu laiku kaut ko darījām, pat nebija īsti brīva laika. Bez vizītēm mums bija iespēja ar kuģi apmeklēt apkārt Sietlai, kā arī uzkāpt uz *Space Needle*. Ar savu viesu ģimeni es apskatīju arī Sietlas centru.

Kas bija visinteresantākais, ko pieredzējāt?

Marta: Visvairāk man patika vakarā brīvais laiks, kad paši gājām iepazīt Sietlu, bija tik forši, man ļoti patika tas, cik labi draugi mēs kļuvām ar Rīgas džekiem un arī ar lietuviešiem. 23:00 vakarā katru reizi satikāmies visa latviešu grupa, pārrunājām dienas gaitas un baudījām laiku kopā.

Guna: Ir grūti izvēlēties kādu atsevišķu brīdi, kas man liktos vislabākais, jo es tiešām izbaudīju katru no tiem.

Egils: Man visvairāk prātā ir palicis brauciens ar kuģi apkārt

pilsētai. Bija skaisti redzēt pilsētu no attāluma. Redzot Sietlu no kuģa, es sapratu, ka patiešām esmu ticis uz ASV.

Ko pēc šīs nedēļas esat iemācījušies, ieguvuši?

Marta: Es tik ļoti krasi jutu cilvēku attieksmi tur un šeit Latvijā. Amerikā katrs pārdevējs vai vienkāršs garāmgājējs vēltis tev smaidu un būs gatavs apjautāties par to, kā tev šobrīd dzīvē iet. Es iemācījos brīvprātīgā darba lielo nozīmi un to, cik maz vajag, lai cilvēkam varētu uzlabot dienu! Nerunājot, protams, par biznesa ikdienu un

komunikāciju prasmēm.

Guna: Pēc nedēļas Amerikā esmu ieguvusi ļoti daudz jaunu kontaktu ne tikai no Latvijas un ASV, bet arī no Austrumiem un Eiropas. Ieguvu arī daudz padomus un knifinus, noderēs, veidojot savu karjeru, bet pats galvenais, izbaudīju ASV garšas un krāsas, ko noteikti novēlu katram kaut reizi dzīvē izbaudīt.

Egils: To ir grūti aprakstīt. Pa visu nedēļas laiku es ieguvu ļoti daudz.

Kā kopumā vērtējat visu jūsu SMU darbības laiku?

Marta: SMU bija kaut kas pilnīgi *crazy*, ja drīkstu tā teikt. Neko tik aizraujošu savā dzīvē nebiju vēl piedzīvojusi. Bija ļoti, ļoti grūti, bet panākumi un pieredze, kurus guvu, ir prātam neaptverama! Es esmu patiesi laimīga, ka spēru soli, lai izmēģinātu to, kāds ir bizness un cik grūti dažkārt tas tomēr ir. Mana šī brīža labākā dzīves pieredze, kur noteikti ieteiktu citiem! Visas grūtības bija tā vērtas.

Guna: Es viennozīmīgi iesaku veidot SMU, jo tas ļoti attīsta komunikācijas, laika menedžmenta, sevis prezentēšanas prasmes. Noteikti iesaku izmantot visas iespējas, kas tiek sniegtas un šķiet vilinošas, jo tieši tā mēs tikām uz ASV. Pieredze, ko ieguvu, veidojot SMU, man noderēs visas dzīves garumā. Protams, tas nebija viegli, tomēr visas grūtības bija tā vērtas.

Egils: Es noteikti ieteiktu izmēģināt piedalīties SMU, es nenožēloju, ka to darīju. Pa šo laiku esmu ieguvis daudz jaunu kontaktu, labu pieredzi un labas atmiņas. Tomēr nav tik viegli veidot uzņēmumu, dažreiz bija *stresainas* situācijas, bet ar tām varēja tikt galā.

Ir liels prieks, ka mūsu ģimnāzisti jau otro gadu pēc kārtas ir ieguvuši iespēju doties lieliskā piedzīvojumā, un ceru, ka SMU „Karika” noteikti nebūs pēdējais, kas piepildīs savu sapni par Ameriku.

Foto no personīgā arhīva
Ralfs Bormanis (12.b)

Mīļi sveicam savus ideālos skolotājus!

Sintija Kurzemiece (10.b): „Ideālajai skolotājai jābūt mīļai, labsirdīgai, tādai, kura respektē skolēnus, tādai, kura nepaceļ balsi vai nedusmojas par to, ka atbildi nepareizi, vai nezini vispār atbildi, saprotošai, tādai, kura neuzdod mājas darbus un kura māk saprotami paskaidrot vielu.”

Lindija Smiltāne (10.b): „Ideālajai skolotājai jābūt saprotošai, tādai, kura prot pajokot, tādai, kura dažreiz izmanto citādākas mācīšanas metodes un kura prot atrast kopīgu valodu ar skolēniem.”

Enija Megija Kovaļevska (9.a): „Ideālam skolotājam ir jābūt tādām, kurš var mierīgi kontaktēties ar skolnieku, neizmantojot pāceltu balsi.”

Elīza Elsiņa (10.a): „Ideāls skolotājs ir laipns, pieklājīgs un pozitīvs. Viņš ļauj skolēniem kļūdīties, paskaidro visu, nesavtīgi palīdz un izturas pret skolēniem ar cieņu. Skolotājs ir atsaucīgs un māca tā, lai visi iemācītos, nevis tikai iekaltu un aizmirstu. Pēc stundām skolēni nav nelaimīgi un nejušas slikti, bet ir priecīgi un iemācījušies ko jaunu.”

Kristiāna Knoha (7.b): „Ideālais skolotājs neuzdotu daudz mājas darbus. Ir laba humora izjūta, kā arī labs ģērbšanās stils.”

Linda Broka (7.b): „Ideālais skolotājs - saprotošs, allaž labas idejas, pozitīvs un spēj atbalstīt.”

Marta Marija Maltisova (12.a): „Godīgs, vienlīdzīgi vērtē visus skolēnus, patiess un atklāts, tāds, kurš motivē un iedvesmo - paraugs!”

Viesturs Šēnbergs (8.b): „Piemīt laba humora izjūta, ir labsirdīgs un izpalīdzīgs.”

Lana Drava (8.a): „Ideāls skolotājs ir saprotošs, uzklausā un palīdz, ja ko nesaprot, tāds, kuram gribas uzticēties.”

Stefānija Kuibida (9.a): „Skolotājam jāsaprot bērni, jāpalīdz un jāpaskaidro, ja nav izpratis kaut ko.”

Otrais pasaulē – rollerslēpotājs Niks Saulītis

Mans klasesbiedrs **Niks Saulītis (12.a)**, kurš vasarā cītīgi nodarbojas ar rollerslēpošanu, šajā vasarā ieguva Pasaules kausa kopvērtējumā 2.vietu junioru grupā visā 2019. gada sezonā. Mēs varam lepoties ar vēl vienu izcilu Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu, par kura sporta gaitām tagad varam uzzināt sīkāk.

Cik ilgi Tu nodarbojies ar rollerslēpošanu un cik bieži Tu trenējies ikdienā?

Distanču slēpošanā februārī būs vienpadsmitais gads, kas nozīmē, ka arī rollerslēpošanā būs pagājuši jau 11 gadi, kopš ar to nodarbojos. Trenēties vasarā un nometnēs sanāk 2x dienā (plāns: nedēļā 4 dienas pa diviem treniņiem, 3 dienas pa vienam, plāns mainās atkarībā no laikapstākļiem un sacensību tuvošanās), skolas laikā tikai 1x dienā, kas ļauj tikai noturēt fizisko formu, bet ne progresīvi to uzlabot, brīvdienās (sestdien - 2x un svētdien viens treniņš). Treniņi ir ļoti dažādi - riteņbraukšana, skriešana, imitācija ar nūjām (skriešana pa mežu, kāpumos, izmantojot nūjas un ar lēcieni augšā kalnā), svaru zāle (maksimums 1x nedēļā), vingrošana (dziļie muskuļi, eksplozivitāte, balanss), protams, rollerslēpošana (klasiskais un slidsolis jeb brīvais solis), peldēšana.

Ko Tu šobrīd uzskati par savu lielāko sasniegumu?

Lielākais sasniegums - Pasaules Čempionāts Madonā sprints - 3.vieta junioriem, Pasaules kauss Itālijā 2018. un 2019. gadā 3.vieta sprintā junioriem, Pasaules kausa kopvērtējumā 2.vieta junioriem 2019.gada sezonā.

Kā Tu sacensību laikā pārvari brīdi, kad jūti - spēka vairs nav?

Sacensībās nav tādas opcijas vai domas, ka varētu būt, ka nav spēka. Jāatdod viss vienmēr līdz galam, jābūt raksturam, jābūt

stipram, nedrīkst padoties nevienā brīdī, jāpierāda, ka labākais un stiprākais, jāmotivē sevi! Visiem grūti, ne tikai Tev!

Ko Tev pašam nozīmē rollerslēpošana?

Rollerslēpošana ir distanču slēpošanas aizvietošana vasarā. Rollerslēpošanā var just sportistu lielāku līdzību nekā ziemā, runājot par to, ka slēpes ziemā slīd katram ļoti atšķirīgi, kas nozīmē, ka rezultāti ļoti atšķiras, bet vasarā rollerslēpju ripošana visiem ir daudz maz līdzīga vai pat vienāda (ja visiem piešķir vienādas riepiņas rolleriem), kas nozīmē, ka parādās katra sportista

fiziskā sagatavotība, ne tik daudz slīdamība vai ripošana. Rollerslēpošanas saimē ir *superīga* atmosfēra, visi ir diezgan draudzīgi, atšķirībā no ziemas (distanču slēpošanas), kur tā gaisotne ir saspīlēta un ar ne tām labākajām attiecībām sportistu un nāciju vidū.

Cik liels ir ģimnāzijas un Madonas novada pašvaldības atbalsts?

Ģimnāzija atbalsta tikai tā, ka skolotāji „nāk pretim” un saprot, ja es neesmu bijis skolā, tad piesaista man vairāk uzmanības un dara to, lai es spētu atgūt iekavēto. Vēl atļauj man doties uz treniņnometnēm un sacensībām arī mācību gada laikā.

Madonas pašvaldība man palīdz finansiāli, nodrošina manu treniņprocesu sadarbībā ar Madonas Sporta skolu, palīdz sagādāt labāko inventāru, atmaksāt treniņnometnes un arī sacensības, lai pēc iespējas mazāk finansiālu izmaksu būtu uzkrājis uz maniem vecākiem. Pašvaldība mani atbalsta un vienmēr aprunājas, apvaicājas par sporta gaitām, kā arī par atzinīgiem pasaules panākumiem piešķir prēmiju!

Foto no personīgā arhīva
Marta Marija Maltisova (12.a)

Darba pieredze un pašam sava nauda

Vasara ir piemērots laiks jauniešiem, lai strādātu kādā darbavietā. Tā ir laba izdevība iegūt darba pieredzi un nopelnīt pašam savu naudu. Var iejusties pieaugušo dzīvē un izjust, kā tas ir – doties katru dienu uz atalgoātu darbu. Arī daudzi Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni vasaras brīvlaiku izmanto, lai strādātu.

Sabīne Kivkucāne (12.a): „Es strādāju laboratorijā, uzņēmumā „Vaks”, kas pieņem gradientus. Veicu dažādas analīzes, lai noskaidrotu, kuri graudi der pārtikai, kuri dzīvniekiem. Bija jāstrādā ar piecām iekārtām, kas sākumā likās grūti, bet, kad jau pieradu, bija viegli. Man patika šis darbs, taču tas nebija viegls, jo, sezonai sākoties, bija garas darba stundas – reizēm no 7 rītā līdz pat 2 naktī. Diez vai nākotnē saistīšu ar šo darbu, jo domāju, ka tas nav tas, ko man vajadzētu, taču bija interesanti pamēģināt ko jaunu un nopelnīt sev naudu. Kopumā guvu labu pieredzi, kā arī priecājos, ka man bija lieliski kolēģi, kas palīdzēja ar sarežģījumiem.”

Megija Supe (12.a): „Vasaras pēdējo mēnesi strādāju viesu namā „Kučuru dzirnavas”. Savu nākotnes profesiju vēlējos saistīt ar ēdienu gatavošanu, bet, veicot šos darbus, sapratu, ka tas nav tas, ko vēlos. Man bija jāgatavo produkti salātiem un citiem ēdieniem, veicu arī viesu nama uzkopšanas darbus. Katru nedēļas nogali bija kāzas, kurās es palīdzēju gatavot un apkalpot viesus pie galda. Es savā dzīvē nekad nebiju bijusi tik daudz kāzās, kā strādājot tur. Manuprāt, es ieguvu lielisku pieredzi komunikācijā ar dažāda vecuma cilvēkiem un ēdienu gatavošanā. Savu darba pieredzi vērtēju ļoti pozitīvi, jo principā pavadītais laiks tur bija savā ziņā izklaide, jo izdevās arī paklausīties mūziku un parunāt ar kāzu viesiem, jo nereti starp viesiem sastapu kādu sev pazīstamu cilvēku. Priekšniece bija ļoti jauka un saprotoša pret mani, un ne mirkli nejutu spriedzi vai uztraukumu, veicot darbus!”

Valters Kriškāns (12.b): „Mana vasara pagāja ļoti raibi. Plānotais darbs bija Vācijā, kādā fermā. Diemžēl, aizbraucot uz turieni, atklājās pavisam nepatīkami skati, un darba devēju solītais nebija ne tuvu patiesībai. Slikto apstākļu dēļ nolēmām pēc iespējas ātrāk doties prom no Vācijas. Jāsaka, ka mums paveicās, jo pavisam drīz atradām jaunu darbavietu, kas atradās Amsterdamā, Nīderlandē. Strādāju *Lloyd hotel* par istabīņu tīrītāju. Šī bija tiešām izcila darbavietā - labs atalgojums, laba viesnīca, daudz ieguvumu. Darba laikā man sanāca kontaktēties ar ļoti dažādu kultūru cilvēkiem, tāpēc iemācījies būt sabiedriskāks, un bija interesanti strādāt kopumā. Amsterdamā vēlētos uzskatīties ilgāk. Iesaku ikvienam, kas vasarā meklē darbu ārzemēs un varbūt pat tepat, Latvijā, uzmanīties un kārtīgi izvērtēt, kam var uzticēties un kam nē. Man tiešām paveicās, ka galu galā es atradu vēl labāku darbu, bet ne vienmēr iznākums var būt pozitīvs.”

Annija Kristiāna Sirmā (12.b): „Šajā vasarā man bija iespēja strādāt vietā, par kuru var sapņot daudzi. Es strādāju Saldējuma rūpnīcā Beļģijā. Esmu strādājusi Norvēģijā un vēl citās vietās, bet šī bija īpaša ar to, ka strādāju tieši nakts maiņā, kas man bija jauna pieredze. Man ļoti patika cilvēki, ar ko man nācās strādāt kopā, bija daudz cilvēku no dažādām pasaules valstīm, kas bija ļoti interesanti, taču tur bija arī daudz latviešu, kas ļāva justies kā mājās. Liels pluss bija tas, ka mēs visu laiku varējām ēst saldējumu, jo kas gan jauniešiem varētu būt labāks par saldējumu vasaras vidū. Nekad nebiju ēdusi tik daudz dažādu saldējumu veidus, un tas bija ļoti interesanti. Šī bija brīnišķīga pieredze - pabūt jaunā valstī, strādāt savādā darbā, redzēt daudz ko jaunu, iepazīties ar savādākām kultūrām un iegūt jaunus kontaktus.”

Marta Marija Maltisova (12.a)
Ralfs Bormanis(12.b)

Aizvadīta aizraujoša Fukšu nedēļa

No 4.10. līdz 10.10. Madonas Valsts ģimnāzijā norisinājās tradicionālā Fukšu nedēļa - jauno ģimnāzijas klašu iesvētību pasākums, lai kļūtu par pilntiesīgiem ģimnāzistiem. Šī gada divpadsmito klašu skolēnu izdomātā lielā tēma bija Cerība. Katru dienu septīto un desmito klašu skolēni tērpās atbilstoši tematiem, tie bija "ceram satikt varoni", "cerams tikšu budžetā", "cerams šonakt nebūs murgs", "cerams man nākotnē būs pensija" un "cerams uz posta nesatīksu pirātus!". Ik dienu jaunajiem ģimnāzistiem bija jāveic dienas tēmai atbilstošs, divpadsmitklasnieku gatavots uzdevums. Tos, kas nebija ievērojuši dienas dreskodu, divpadsmitie sodīja ar kpioļu ēšanu vai zosu gājienu apkārt visai skolai. Noslēguma dienā klases sagaidīja īstas iesvētības - dažādi netīri, dažbrīd grūti, bet visnotaļ interesanti pārbaudījumi Priežu kalniņā, kas bija jāveic, lai varētu iegūt ģimnāzista statusu. Divpadsmitie bija patiešām pacentusies - jaunajiem skolēniem bija jāšļūc lejā no kalniņa pa ziepjūdens plēvi, jāatbild uz jautājumiem par ģimnāziju un jārisina atjautības uzdevumi, ja atbilde bija nepareiza, tad skolēni bija spiesti pagaršot kāpostu sulu. Tika pārbaudīts arī, kā jaunie ģimnāzisti pazīst savus paraugus - divpadsmito klašu skolēnus, klasēm bija jāatpazīst divpadsmito vārdi un jāatšķir, kurš mācās 12.a un kurš 12.b klasē. Pēc pārbaudījumiem visi bija dubļaini, slapji un piekusuši, bet ar to diena vēl nebeidzās - visi steigās pārgērbties, lai sagatavotos noslēguma pasākumam, kas notika kinoteātrī „Vidzeme”. Pasākumā ar zelta ķirbiem tika apbalvoti labākie dienas tēmu tēpu nēsātāji, jaunās klases prezentēja sevi ģimnāzijas skolotājiem un skolēniem ar iepriekš gatavotiem priekšnesumiem, tika sniegts svinīgais zvērests, kurā fukši pat apsolīja ieklausīties divpadsmito teiktajā vairāk nekā mātes un tēva. Tagad fukši bija iesvētīti ģimnāzistu kārtā!

Desmito klašu skolēniem fukšu pasākums likās satuvinošs un kopumā interesants:

Lindija (10.b): „Pārgērbšanās bija jautra, jo tēmas bija interesantas, fukši saliedēja klasi un ļāva tuvāk iepazīt jaunus klasesbiedrus. Atmiņā noteikti paliks pārbaudījumi Priežu kalniņā, šļūcot pa ziepjūdens plēvi, rūpus meklējot olas un izvērtoties dubļos.”

Uģis (10.a): „Fukšu pasākums man likās tīri izdevies, vienīgi mazliet žēl, ka divpadsmitie nevarēja kārtīgi sodīt tos, kas nebija tērpos un īstenot visas ieceres strikto noteikumu dēļ.”

Tomass (10.b): „Pārgērbšanās likās interesanta, tikai tēmas varēja būt labākas, fukši pavisam noteikti lika klasei kļūt vienotākai, saliedētākai. Visvairāk patika noslēguma pasākums, smieklīgie priekšnesumi.”

Una (10.a): „Es iepriekš nebiju piedalījies fukšos, tāpēc tā bija interesanta pieredze. Fukšu pasākums patika visvairāk. Nepatika pārbaudījumi Priežu kalniņā, bet laikam sava veida grūtības arī ir vajadzīgas.”

Divpadsmitklasnieki atzīst, ka saorganizēt nedēļu garu pasākumu tomēr nav tik viegli, bet, strādājot kopā, viss izdodas un pūles atmaksājas:

Jūlija (12.a): „12.klases rūpīgi gatavojās, lai kopā sanāktu jauks pasākums mums visiem. Palikām pēc stundām un domājām Fukšu nedēļas tēmas, un ideju mums bija daudz. Beigās palikām pie cerības un mēģinājām to visu sasaistīt kopā ar katras dienas tēmu un arī uzdevumiem. Manuprāt, mums visiem, kas labprātīgi iesaistījās fukšu plānošanā, bija jautri un interesanti. Šī gada fukši bija salīdzinoši mierīgi, bet tas nenozīmē, ka uzdevumi bija mazāk grūti. Lielāka daļa skolēnu bija atsaucīgi gan velkot tērpus, gan pildot uzdevumus, tādēļ uzskatu, ka fukši ir izdevušies. Noslēguma pasākumā viss noritēja jautri un kodolīgi, visas fukšu klases sagatavoja jautrus un smieklīgus priekšnesumus, kas noteikti patika mums - 12tajiem.”

Elizabete (12.a): „Šogad man kā 12. klases skolēnam bija jāpalīdz organizēt fukši. Kā izrādās, tas nav nemaz tik viegli, cik no malas izskatās. Manuprāt, mums izdevās ļoti labi, jo dzirdēju tikai pozitīvas atsauksmes. Atmiņā noteikti paliks noslēguma dienas pārbaudījumi Priežu kalniņā, kur manā punktā, lai izpildītu uzdevumu, fukšiem bija jāšļūc lejā pa ziepjainu plēvi. Visi bija atvērti pārbaudījumam un ar godu to arī izpildīja. Ja man būtu iespēja vēlreiz plānot šādu pasākumu, es noteikti piedalītos ar vēl lielāku azartu.”

Arī jauno klašu skolotājas dalījās domās par Fukšu nedēļu:

10.a klases audzinātāja Emerita Beļāuniece: „Šī gada fukši iepriecināja ar to, ka visas nedēļas garumā salīdzinoši daudzi izmantoja iespēju oficiāli nenēsāt formas, bet aktīvi maskējās. Bija daudz interesantu, pārdomātu tērpu. Tas, ka pārgērbšanās bija tik veiksmīga, ir arī kompliments 12.klasēm. Tas nozīmē, ka tēmas bija interesantas un izpildāmas. Patika arī pārbaudījumi Priežu kalniņā. Priečajos, ka tie nebija ekstrēmi un pārāk netīri. Asprātīgs bija uzdevums par divpadsmito atpazīšanu, jo „savus varoņus” ir jāzina. Jaunajiem skolēniem tas bija salīdzinoši grūts uzdevums, tikai vienu mēnesi staigājot par ģimnāzijas koridoriem. Noslēguma pasākums bija izdevies, varēja ieraudzīt katras klases talantus un spilgtās puses. Man, protams, visvairāk simpātizēja 10.a klase, jo viņi ir mans „Pilnīgais kosmos”. Apsveicu visus fukšus ar ģimnāzista statusa iegūšanu! Paldies 12.klasēm par interesanto nedēļu!”

7.b klases audzinātāja Anita Vabule: „Madonas Valsts ģimnāzijā Fukšu pasākumā kā audzinātāja piedalos jau piekto reizi. Gribu atzīmēt, ka pēdējos gados šie pasākumi kļūst pozitīvāki ar jautrākiem pārbaudījumiem. Priežu kalniņā ļoti labi darbojās fukšu policija, kura pieskatīja, lai viss notiktu normas robežās, un priecēja klases kopā būšana svaigā gaisā pēc stundām! Jautājumu - atbilžu stacija, oļiņu meklēšana bija interesantas. Varu aprīnāt savas klases entuziasmu, to visu darot! Paldies viņiem par smaidiem, atraktivitāti, fizisko izturību, kārtīgu cīņas spar! Noslēguma pasākumā bija jāprezentē klases vizītkarte. Mūsu klase bija čaklās biķītes, un man kā audzinātājai ļoti gribētos, lai biķītes čaklums viņus pavada visus ģimnāzijas gadus! Paldies par interesanto nedēļu!”

Foto Dāvis Purviņš (11.b)
Elīza Elsiņa (10.a)

7.a - vienots spēks ir stiprāks

7.a klasē mācās 18 skolēni, 11 puisi un 7 meitenes. Ārpus skolas - mūzikas skolā iet četri muzikanti un viens skolēns darbojas mākslas skolā, astoņi nodarbojas ar sportu.

Mēs Madonas Valsts ģimnāzijā esam ieradušies no Madonas, Kusas, Ļaudonas, Vecsaikavas, Biksēres, Liezēres un Sauleskalna. Nācām uz ģimnāziju, jo gribējām iegūt labāku izglītību.

Septembra laikā esam sapratuši, ka ģimnāzijā ir jauki skolotāji un pati skola ir jautra. Fukšos pieradījām, ka mākam būt vienoti un atjautīgi un dažreiz mums patīk parunāties.

Mūsu klases audzinātāja Eva Pētersone, šajā skolā ir jauniņā, bet kopā mēs iejutīsimies. Mūsu skolotāja ir jauna, jautra, jauka, gudra un vislabākā. Tieši tāpat kā mūsu devīzē, kas saka: „vienots spēks ir stiprāks”. Mēs kopā izdzīvosim šos trīs gadus.

Foto Dāvis Veckalniņš
Rihards Klints (7.a)
Roberts Laucis (7.a)

7.b - lielākā klase ģimnāzijā

Mēs esam 7.b klase. Kopā esam 28 un viens otru zinām jau no bērnudārza. Katrs esam aktīvi skolā un ārpus skolas pulciņos. Šī klase ir draudzīga, saliedēta un ar labu humora izjūtu.

Kristiānas Knohas viedoklis par klasi: “Mūsu klase ir draudzīga, saliedēta, varbūt stundās var būt klusāki, bet arī šādi ir labi.” Keitas Pērkones viedoklis par klasi: “Domāju ka mēs esam ļoti draudzīga un stipra klase, un skolotāja mums ir labākā. Mēs varam būt gan jautri, gan nopietni. Esam vislabākā klase, un visi ir ļoti jauki.”

*Foto Zane Beģe - Begge
Emīlija Dreimane (7.b)
Adriana Kampe (7.b)*

10.a trīs plusi

Lai gan ir pagājis tikai mēnesis, jau esam iepazīnuši viens otru un izpētījuši savus kopīgos un atšķirīgos plusus, kas mūs padara unikālus, bet tajā pašā laikā vienotus.

Pirmais plus: Par pārsteigumu, jau pirmajā nedēļā klases čats bija ļoti aktīvs. Vecie klasesbiedri izpalīdzēja jauniešiem ar mājasdarbiem, saprast stundu sarakstu, tā izmaiņas, kā arī izskaidroja, kur atrodas kurš kabinets. Protams, čats bija pilns ar jociņiem un nenopietnām sarunām, bet kā tad nu bez tām.

Otrais plus: Ātri vien atklājās, ka esam ļoti dažādi, ka katram ir savi un kopīgi talanti. Mūsu klasē ir daudz dažādu sportistu, dejojāšu, kā arī daži mūziķi un mākslinieki. Šīs prasmes mums jau palīdzēja sporta dienā un fukšos, kā arī priekšnesuma veidošanā.

Trešais plus: Esam ļoti draudzīgi. Neskatoties uz to, ka sākumā visi bija kautrīgi, bet klases grupā ļoti atvērti, ar laiku sākām parādīt savas personības un iedraudzēties. Drīz vien atradām domu biedrus, kā arī lieliskus skapīšu kompanjonus.

Una: „Klase kopumā šķiet pozitīva. Klasesbiedri cits citu atbalsta un palīdz. Skolēni ir atsaucīgi un saprotoši. Derētu vairāk pavadīt laiku kopā. Tā kā katrs ir atšķirīgs, ir par ko parunāt.” **Rolands:** „Klasē ir daudz dažādas personības, bet tas netraucē klasesbiedriem savā starpā komunicēt. Ir arī savas kopīgās intereses. Esam saliedēti, jo kopīgiem spēkiem spējam gūt panākumus.”

*Foto Ligita Irbe
Sanija Beatrise Barinska (10.a)*

Smaids rada smaidu - 10.b

Mēs nākam no dažādiem Madonas novada ciemiem un pilsētiņām. Katrs esam pavisam citādāks, taču cenšamies iepazīt viens otru un darboties kopā kā viens veselums. Mūsu pirmais notikums kā klasei bija Olimpiskā diena. 27.septembrī viena klases daļa bija piekritusi piedalīties Zinātnieku naktī, kas norisinājās Rīgā.

Mums ir daudz talantu: daudzi klases skolēni spēlē kādu mūzikas instrumentu, ir aktīvi sportisti, dejojāši un mākslinieki. Mums ir pati jaukāka klases audzinātāja, kas vienmēr mūs atbalsta un motivē.

Mūsu klases sauklis - MĒS VARAM ĢESMIT B!

*Foto Dāvis Veckalniņš
Krista Saulone (10.b)*

2019

LITERĀRĀ LAPA

Septembris, kas ne tikai asociējas ar skolas gaitu atsākšanu un ražu novākšanu, ir arī dzejas mēnesis. Ģimnāzistu vidū ir daudz radošo dvēseļu, kuru ikdienas domas, izjūtas un varbūt pat raizes dažkārt caur tintes triepieniem uz papīra izveidojas par brīnišķīgiem dzejoļiem. Par, nu jau aizgājušo, vasaru, par vieglumu, par ikdienas raizēm, varbūt pat par globālo sasīlšanu- klāsts ir ļoti plašs. Un par ko tu domā, kad, skatoties caur logu, redzi lapu krītam? Ko tu jūti, kad no rīta, izejot ārā, tevi sveicina, ne vairs silta saulīte, bet sals, kas rotaļīgi iekniebj tev degunā. Varbūt uzraksti to pats savā dzejā?

Ralfs Bormanis (12.b)

Ilgstošas sāpes paciest ir grūti,
Bet tas taču spēcīga cilvēka cienīgs.
un tomēr ar pustukšām dzīvēm
Daudzi dzīvo ik dienas

Vērienīgs skats uz dzīvi,
Koku galotnes un mākoņu maiņas.
Lūdzu, nerunā tik blīvi.
Un neizliecies, ka nejūti nemaz.

Kad saulrietā nejūti vairs mieru,
Tad uztraukties jāsāk un domāt -
Cik ilgi vēl būsi tu šeit
Un vai domā atgriezties vēl

Paliec pie savām domām un jūtām
Neļauj, lai svešinieks sagroza tās
Naktīs, kad pārkonī dārd,
Nebaidies un stāsti to man

A.L.

Ar piķi aplieta pienenes pūka

Ar piķi aplieta pienenes pūka
Tu smeijies par kārtējo muļķīgo radio pārraidi, rakstu un filmu
Atkal šīs vārdu virknes, kas jau līdz riebumam izburtotas
klimats, katastrofa, Arktika
Tas mani neskar, es nejūtu, ka man zem kājām jau kvēlotu elle, mani tā
sevi neievilks
20 grādi
Uzauju čības un izeju pagalmā
Saulas stari spēlējās ar apsārtušām koka lapiņām, kas vējā viegli ietrīsas
Es ievilku krūtīs šo rudens esenci
Dzīvot ir tik viegli
30 grādi
Sals aprīļa svētdienā un pavisam izmirkusi ziema
Šķiet, kalendārs pie sienas pielikts kājām gaisā vai varbūt tas vienkārši
paņēmis brīvdienu?
Kāpēc viss gan ir tik ačgārni?
Zābakos svīst kājas un vilnas džemperi esmu atdevusi kodēm, bet ar
skaidru sirdi un prātu es apņemos ticēt, ka decembris vēl pastāv
40 grādi
Ledāji ik pa pilītei izkūst man uz pakauša
Pik pak, viena pilīte, divas pilītes
šķiet, jūku prātā
Man plaušās nosēdies karstums un galva kā vārīts kartupelis
Kāpēc tu uztraucies? Mūs tas neskar
Dzīvot ir viegli, viegli, viegli

Madara Liekumniece-Grandāne (12.b)

Balta papīra lapa.

Man priekšā balta papīra lapa
Nezinu ko lai raksta.
Varbūt uzrakstīt par dzīvi šo,
Varbūt pat par atmiņām?
Varbūt rakstīt dzejoli
Par vasaru krāsaino,
Bet varbūt par varavīksni
Kas debesīs zaigē mirdz.
Man priekšā balta papīra lapa
Izdomāju par ko lai raksta
Rakstīšu par pasauli
Ar mirdzošajām krāsām.

Sofija Viktorija

Viegli, jo viegli
Paiet diena aiz dienas
Tiem, kas sēž mājās
Aiz pelēkās sienas

Ne tiem slikti
Ne tiem auksti
Tie nenāks glābt tevi
Kad palīgā Tu sauksi.

Viegli ir tiem dzīvot
Pašiem sevi mīlot
Neskars tos vējš
Kas karogus uz pusēm plēš

Par zemi, par tevi
Tie nekad nedomās
Kas bijis, kas būs
Tie viegli visu sabojās

Tie nemeklēs to kas zaudēts
Nerādīs to kas atrasts
Viss kas paša radīts un audzēts
Tiem netiek saudzēts

Tie man ausī čukst
Cik dzīvē viss ir viegli
Kas gan tie tādi?
Tie tik mani apslāpētie smieklī

Mārtiņš Smilga (12.b)

Redaktore: Marta Marija Maltisova

Literārās lapas redaktore: Ralfs Bormanis

Redkolēģija:

Rihards Klints, Roberts Laucis, Adriana Kampe,
Emīlija Dreimane, Amanda Randere, Ērika Tauriņa,
Adriāns Romanovs, Arīna Auziņa, Elīza Elsiņa,
Sanija Beatrise Barinska, Stella Putniņa,
Krista Saulone, Paula Krista Pauere, Annija Asmus,
Keitija Nikola Niedra, Ance Ludborža

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com